

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЄВОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНАМИ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ЯК ОСНОВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

THEORETICAL ASPECTS OF ENSURING EFFECTIVE INNOVATIVE ACTIVITY BY PUBLIC AUTHORITIES AS A BASIS FOR NATIONAL ECONOMY DEVELOPMENT

УДК 35.075(075.8)

<https://doi.org/10.32843/infrastruct43-18>

Шумська Г.М.

к.е.н., доцент,
доцент кафедри державного управління,
публічного адміністрування
та регіональної економіки
Харківський національний економічний
університет
імені Семена Кузнеця

Shumskaya Anna

Simon Kuznets Kharkiv National
University of Economics

У статті на основі дослідження теоретичних аспектів забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів публічної влади в Україні доведено, що підвищення результативності публічного управління й адміністрування є взаємопов'язаним із розвитком їх інноваційної діяльності. Аналіз стану розвитку інновацій в органах влади України серед інших країн світу показав обмеженість їх поширення, низьку ефективність уряду та якість надання урядових онлайн-послуг, що стримує розвиток економіки України. Встановлено зв'язок між процесами забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів влади й досягнення стійкого розвитку національної економіки, який базується на здійсненні результативного публічного управління та адміністрування. Запропоновано основні напрями забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів публічної влади, що дасть змогу прискорити темпи розвитку національної економіки й досягти високого суспільного розвитку в країні.

Ключові слова: дієва інноваційна діяльність, органи публічної влади, національна економіка, методологія управління проектами, брендинг території, громадянські компетентності публічних службовців.

В статье на основе исследования теоретических аспектов обеспечения действенной инновационной деятельности органов

публичной власти в Украине доказано, что повышение результативности публичного управления и администрирования является взаимосвязанным с развитием их инновационной деятельности. Анализ состояния развития инноваций в органах власти Украины среди других стран мира показал ограниченность их распространения, низкую эффективность правительства и качества предоставления правительственных онлайн-услуг, что сдерживает развитие экономики Украины. Установлена связь между процессами обеспечения действенной инновационной деятельности органов власти и достижения устойчивого развития национальной экономики, базирующаяся на осуществлении результативного публичного управления и администрирования. Предложены основные направления обеспечения действенной инновационной деятельности органов публичной власти, что позволит ускорить темпы развития национальной экономики и достичь высокого общественного развития в стране.

Ключевые слова: действенная инновационная деятельность, органы публичной власти, национальная экономика, методология управления проектами, брендинг территории, гражданские компетентности публичных служащих.

In the article are deepened the main theoretical aspects of providing effective innovation activity by public authorities in Ukraine. It is proved that improving the efficiency and effectiveness of public administration, strengthening the responsibility of public authorities for providing quality services to the population is interrelated with the development of innovative activity of public authorities, which leads to the use of a wide range of innovative methods, technologies and tools of innovative management. An important aspect, however, is that the effectiveness of public administration is achieved only through the systematic and continuous implementation of innovative developments, not by their single manifestations. On the basis of comparative statistics in the innovation sphere, the state of innovative development of public authorities in Ukraine among other countries of the world is analyzed, which is characterized by limited development and diffusion of innovations, and the government efficiency and quality of providing government online services are very low, which impedes the development of the national economy. The article proposes the main directions of ensuring effective innovation activity of public authorities, which will allow accelerating the pace of development of the national economy and achieving high social development in the country. The author's approach to ensuring the efficiency of innovation activity of public authorities, unlike the existing one, focuses on: implementation of innovative personnel policy, use of modern information and communication technologies, introduction of managerial innovations, activation of project activity, strengthening of institutional support for innovation activity in bodies of public authority's creation of office of innovative activity. It is determined that there is a link between the process of ensuring the effective innovation activity of the authorities and the process of achieving sustainable development of the national economy, which is based on the implementation of effective public administration.

Key words: effective innovation activity, public authorities, national economy, project management methodology, territory branding, civic competencies of public servants.

Постановка проблеми. Дієва система публічного управління в Україні є одним із основних факторів прискорення темпів розвитку її національної економіки, виходу з кризових ситуацій, вирішення суспільних проблем в умовах дефіциту матеріально-фінансових ресурсів. При цьому ефективно здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади стане підґрунтям для забезпечення високої конкурентоспроможності держави та створення передумов європейської інтеграції, тому особливої актуальності набувають

дослідження основних теоретичних аспектів здійснення дієвої інноваційної діяльності органами публічної влади та розроблення інституційного забезпечення цієї діяльності як основи стійкого розвитку національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі теоретико-методологічні та практичні аспекти здійснення інновацій органами публічної влади досліджувалися вітчизняними й зарубіжними вченими, зокрема І. Дегтярьовою, Ю. Карповою, А. Никифоровим, М. Петришиною,

А. Пригожиним, Е. Роджерсом, С. Серьогиним, Ю. Шаровим [1–7]. Водночас основні теоретичні аспекти здійснення дієвої інноваційної діяльності органами публічної влади в Україні ще не в повному обсязі висвітлено, недостатньо дослідженими залишаються проблеми розроблення інституційного забезпечення інноваційної діяльності у цих органах влади як запоруки стійкого розвитку національної економіки. Усе вищезазначене обґрунтовує мету наукового дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є поглиблення основних теоретичних аспектів здійснення дієвої інноваційної діяльності органами публічної влади в Україні, а також удосконалення інституційного забезпечення інноваційної діяльності у цих органах влади як запоруки стійкого розвитку національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стійкий розвиток національної економіки та успішні реформи в Україні передусім мають ґрунтуватись на масштабному, швидкому та своєчасному оновленні змісту публічного управління шляхом його інноваційного розвитку. У зв'язку з цим на сучасному етапі розвитку України постає завдання розроблення й упровадження органами публічної влади інноваційних інструментів та технологій, що забезпечить їх дієву інноваційну діяльність і діяльність загалом, як наслідок, дасть змогу прискорити темпи розвитку національної економіки. Для вирішення цього завдання доцільно зосередити особливу увагу на організаційному впорядкуванні інноваційної діяльності органів публічної влади, раціональному використанні соціально-економічного потенціалу територій України (особливо – потенціалу об'єднаних територіальних громад), створенні сприятливого інноваційного середовища в системі органів публічної влади.

В Україні необхідність і доцільність підвищення дієвості здійснення інноваційної діяльності органів публічної влади обґрунтовуються у низці стратегічних нормативно-правових і концептуальних документів, зокрема Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, Стратегії реформування державного управління України на період до 2021 року, посланнях Президента України до Верховної Ради, планах заходів щодо виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, Законах України «Про державну службу», «Про місцеве самоврядування в Україні» та стратегічній ініціативі новітньої інноваційної політики ЄС щодо стимулювання і поширення соціальних нововведень у системі державного управління [8–13].

Необхідність і доцільність прискорення інноваційного розвитку в Україні, а також підвищення

дієвості здійснення інноваційної діяльності підтверджуються даними щодо рейтингу України серед інших країн світу у сфері інновацій. Так, якщо звернутися до порівняльної статистики щодо рейтингу України в інноваційній сфері серед інших країн світу, то можна простежити таке. Відповідно до оприлюдненого щорічного звіту «Глобальний інноваційний індекс 2019», у якому порівнювалась інноваційна діяльність 129 країн та економік світу, найбільш інноваційними країнами у 2019 році є Швейцарія, Швеція, США, Нідерланди й Великобританія. У 2019 році Україна посідала 47 місце (зниження на 4 позиції порівняно з 2018 роком), а у групі за рівнем доходів «нижче середнього» – 2 місце після В'єтнаму та Грузії. При цьому особливої уваги заслуговують позиції України за різними параметрами в рамках Глобального інноваційного індексу (місце, що посіла Україна): політична й операційна стабільність – 125; ефективність уряду – 95; інформаційні й комунікаційні технології – 81; урядові онлайн-послуги – 92; кваліфіковані працівники – 45; створення знань (патенти, винаходи) – 17; вплив на знання та їх поширення – 47; креативні товари й сервіси – 91; креативність в онлайн – 43 [14]. Відповідно до індексу інноваційного розвитку, представленого агентством «Bloomberg» у 2019 році [15], Україна посіла 53 місце серед 60 досліджуваних країн світу. При цьому наша держава виявилась найгіршою за продуктивністю праці (60 місце), що свідчить про низький рівень застосовуваних технологій та виробництва товарів з низькою доданою вартістю, вона потрапила до трійки аутсайдерів за технологічними можливостями (58 місце) та посіла 54 місце за рівнем витрат на дослідження й розробки у ВВП. Однак Україна зберегла високе 28 місце за ефективністю вищої освіти і 35 місце за патентною активністю.

З огляду на вищенаведену порівняльну статистику Україна, безумовно, має потенціал до інноваційного розвитку, однак поки що є значні перешкоди для того, щоби наша країна посідала перші місця в міжнародних індексах у сфері інновацій. Серед основних перешкод проведення ефективної інноваційної політики в Україні слід назвати нестабільність політичної та операційної сфер; недосконалу нормативно-правову базу у сфері стимулювання й підтримки інновацій; неефективне інституційне забезпечення інноваційної діяльності в органах влади; недостатньо ефективну кадрову політику щодо зменшення опору персоналу інноваціям в органах влади; недостатній рівень мотивації персоналу органів влади щодо здобуття та застосування ним нових компетентностей у сфері інновацій. Отже, в контексті вищевикладеного виникає потреба ґрунтовного дослідження й поглиблення теоретичних аспектів забезпечення дієвої інноваційної діяльності

органів публічної влади як основи розвитку національної економіки.

Процес здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади є важливим і водночас багатограним, оскільки передбачає впровадження різних інновацій, врахування взаємозв'язку та взаємовпливу різних рівнів управління як між собою, так і з кінцевим споживачем публічних послуг, а саме суспільством. Ґрунтуючись на Законі України «Про інноваційну діяльність» (далі – Закон) [16], інновації трактуємо як «новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери».

Відомо, що інноваційний процес є обов'язковою складовою частиною інноваційної діяльності, яка визначається входами, виходами, функцією управління, інноваційним потенціалом, ресурсами, зворотними зв'язками та їх взаємодією, які в сукупності відображають процес створення й поширення інновацій. З огляду на це інновації в органах публічної влади слід розглядати як нові форми й методи їх роботи, нові управлінські технології (розроблення інноваційних проєктів органами влади тощо), підходи та інструменти, які використовуються для вирішення завдань (публічно-приватне партнерство, електронне урядування, інші нові підходи до взаємодії органів влади з громадськістю, бізнесом тощо), з одного боку, для удосконалення самої системи публічного управління, а з іншого боку, для забезпечення стійкого розвитку національної економіки.

Реформи суспільства та його окремих сфер, що активно запроваджуються в Україні, повинні мати комплексний характер, а їх результативність буде залежати від дієвості здійснення інноваційних процесів у діяльності органів публічної влади. У цьому контексті слід зауважити, що без впровадження відповідних інновацій у систему органів публічної влади (для виконавчих органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад ними є інновації у сфері управління соціально-економічним потенціалом території), які є особливо необхідними в умовах реформ, органи влади не зможуть забезпечити надання якісних публічних послуг населенню країни, а також досягти високого рівня суспільного розвитку та побудувати в Україні громадянське суспільство. Інновації допоможуть побудувати Україну із сильним центральним урядом і самоврядними спроможними громадами, що забезпечить стійкий розвиток національної економіки нашої країни.

Критичний аналіз провідних публікацій вітчизняних і зарубіжних вчених щодо здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади [1–7;

17; 18] дав змогу виділити такі інноваційні інструменти, форми й методи їх роботи, нові управлінські технології, підходи до управління, як аутсорсинг (передача органом влади визначених функцій іншій організації, що спеціалізується у відповідній сфері); лізинг персоналу (залучення тимчасово вільного компетентного персоналу до діяльності органу влади за допомогою кадрових агентств, які займаються наданням таких послуг); бенчмаркінг; електронне урядування; збалансована система показників; концепція ощадливого управління; нове державне управління; підприємницький уряд; реінжиніринг; управління за цілями та результатами; методологія управління проєктами (розроблення й реалізація проєктів, грантрайтинг); публічно-приватне партнерство.

Слід зауважити, що використання того чи іншого інноваційного інструменту, управлінської технології, підходу до управління, форми, методу роботи органів публічної влади на практиці має базуватись не тільки на врахуванні накопиченого світового досвіду й наявних фінансових ресурсів, але й на врахуванні особливостей їх роботи, що забезпечить дієвість і результативність здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади. При цьому дієвість інноваційної діяльності органів публічної влади полягає у створенні сприятливих умов для стійкого розвитку національної економіки відповідно до стратегічних цілей і завдань держави за мінімальних витрат на здійснення цієї діяльності шляхом удосконалення роботи органів публічної влади (наприклад, використання того чи іншого інноваційного інструменту, управлінської технології, підходу до управління, форми, методу роботи органів влади).

Отже, виходячи з вищенаведеного, маємо зауважити, що здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади, її якість та дієвість пов'язані з комплексом умов та потребують належного забезпечення, зокрема нормативно-правового, кадрового, науково-методичного, інформаційно-комунікаційного, фінансового, мотиваційного. Серед важливих напрямів забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів публічної влади, що дасть змогу прискорити темпи розвитку національної економіки, доцільно виділити такі.

1) Реалізація інноваційної кадрової політики органами публічної влади під час здійснення їх діяльності. В умовах реформ в Україні дієва інноваційна діяльність управлінців в органах влади на всіх рівнях залежить не тільки від дотримання формальних інструкцій і володіння академічними знаннями, але й передусім від наявності стратегічного бачення, лідерських якостей, відкритості до інновацій та готовності публічних службовців щоденно навчатися і запроваджувати ці інновації в органах влади. У процесі здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади слід

реалізовувати таку кадрову політику, яка дасть змогу сформуванню необхідні професійні компетентності у публічних службовців (зокрема, громадянські компетентності) та зменшити їх опір інноваціям на основі прискорення їх готовності до цих інновацій. Отже, для забезпечення дієвої інноваційної діяльності публічні службовці повинні володіти громадянськими компетентностями, що доцільно формувати під час тренінгів (наприклад, шестигодинний тренінг), складовими частинами яких є громадянські знання (основи інтегрованих знань про права людини, демократію, про засади становлення громадянського суспільства, особливості реалізації інноваційної діяльності як основи забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку країни в умовах реформ, про основи й технології роботи з громадськістю у процесі публічного управління); уміння й навички (здатність застосовувати демократичні інноваційні технології прийняття рішень; орієнтуватися у проблемах сучасного суспільно-політичного життя; критичного мислення; проектного менеджменту; використання інформаційно-комунікаційних технологій в інноваційній діяльності; аналізу інформації для реалізації ефективного публічного управління; моніторингу розвитку територій в умовах реформ для прийняття інноваційних рішень; комунікативних навичок); громадянські цінності, що характеризують їх як громадян України і патріотів. Слід також підкреслити, що реалізація інноваційної кадрової політики органів публічної влади повинна ґрунтуватися на управлінні професійною компетентністю публічних службовців шляхом оцінювання рівня цієї компетентності (використання шкали й інтегрального показника рівня професійної компетентності тощо) та за необхідності підвищення рівня компетентності службовців з використанням різних методів і форм професійного навчання, підвищення кваліфікації, самоосвіти тощо. Крім того, є обов'язковим підвищення рівня мотивації публічних службовців щодо здобуття й застосування ними нових компетентностей під час здійснення інноваційної діяльності. Для оцінювання стану готовності публічних службовців до здійснення інноваційної діяльності доцільно використовувати певні критерії, які обґрунтовано автором у дослідженні (доповнено на основі роботи [18]). Це дасть змогу зменшити опір публічних службовців інноваціям, отже, прискорити процес впровадження цих інновацій у роботу органів влади.

2) Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій органами публічної влади під час здійснення їх інноваційної діяльності. У процесі здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади задля підвищення якості надання публічних послуг слід обов'язково використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні

технології. Це пов'язано, по-перше, з тим, що застосування цих технологій є необхідною умовою переходу до «електронного уряду» як основи побудови інформаційного суспільства України, по-друге, з тим, що застосування цих технологій у системі професійного навчання публічних службовців (наприклад, e-learning, Smart-технології) дасть змогу забезпечити високий рівень професійної мобільності службовця, зокрема, для швидкого оволодіння необхідними компетентностями під час впровадження інновацій і за необхідності його перекваліфікування. Крім того, активне використання інформаційно-комунікаційних технологій органами влади дасть можливість надавати актуальну та своєчасну інформацію для суб'єктів господарювання в Україні саме тоді, коли вона потрібна, надавати її лаконічно, у зрозумілій формі, роз'яснювати цілі. Усе це, безумовно, сприятиме позитивним змінам в економіці України.

3) Запровадження управлінських інновацій органами публічної влади на основі зміни парадигми управління територіями. Сучасний світ все більше концентрується на вподобаннях споживача, набуваючи соціально відповідального характеру, отже, на поєднанні економічних і соціальних вигід території, де відбувається її діяльність. Водночас окрему територію все більше розглядають як бізнес-об'єкт та економічний продукт, що обумовлює поширення застосування до неї інструментів бізнес-планування. На перетині цих тенденцій виникають нові управлінські інновації, зокрема маркетинг територій, логістичний інструментарій, імідж-мейкінг, брендинг території. Особливо важливим це є в умовах реформи децентралізації влади в Україні для виконавчих органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад, коли необхідно підвищити спроможність цих громад на основі інноваційних підходів до управління соціально-економічним потенціалом їх територій.

4) Підвищення фінансової спроможності органів публічної влади на основі активізації їх проектною діяльністю (розроблення й реалізація проектів регіонального розвитку, грантрайтинг тощо). Світовий досвід розвинутих країн довів, що найбільш ефективною методологією впровадження інновацій є методологія управління проектами. В умовах дотаційності місцевих бюджетів в Україні органам влади доцільно розробляти й реалізовувати проекти з використанням підтримки міжнародних організацій та фондів (міжнародна науково-технічна допомога). Слід також зауважити, що під час реалізації інноваційних проектів органами влади важливо активізувати їх взаємодію з євро регіонами, які також сприяють здійсненню проектною діяльністю в Україні (найбільш значущими з них є євро регіони «Дністер» і «Карпати»). Отже, активізація органів публічної влади щодо розроблення та реалізації

різних проєктів дасть їм змогу не тільки вирішити нагальні проблеми на території України на основі залучення донорських коштів різних міжнародних організацій і фондів, але й підвищити свою фінансову спроможність. Це допоможе зменшити фінансове навантаження на державний бюджет (зменшення суми дотацій місцевим бюджетам і бюджетам об'єднаних територіальних громад з боку держави) і сприятиме більшій державній підтримці реального сектору економіки.

5) Посилення інституційного забезпечення інноваційної діяльності в органах публічної влади на основі створення результативних інституційних підрозділів у сфері інновацій, зокрема офісу інноваційної діяльності (доповнено на основі джерела [18]). Важливість створення таких підрозділів в органах влади, підпорядкованих загальним цілям реформ в Україні, пов'язана з відсутністю спеціальних структур, відповідальних за інноваційний розвиток країни, як на державному, так і на регіональному та місцевому рівнях. Крім того, організаційна структура влади, яка регулює питання інноваційної діяльності в Україні, характеризується відсутністю чіткого зв'язку як між рівнями влади, так і між функціональними підрозділами. У розвинутих країнах світу, навпаки, намітилась тенденція створення й розвитку інноваційної інфраструктури, що всебічно підтримує інновації в органах влади на всіх рівнях управління. Саме тому в Україні для посилення інституційного забезпечення інноваційної діяльності в органах публічної влади, а також координації та підтримки їх інноваційної діяльності слід створити таку інституцію, як офіс інноваційної діяльності. Сутність і призначення офісу інноваційної діяльності, головну мету, основні й допоміжні завдання, а також його організаційні форми визначено у попередньому науковому дослідженні автора (доповнено на основі джерела [18]). Необхідність створення офісу інноваційної діяльності в органах влади виникає за умов, коли кількість інновацій та їх масштаб починають створювати проблеми з керованістю, зникає прозорість, виникає різномірна звітність, що не дає змоги проаналізувати стан реалізації всіх інновацій. Отже, створення офісу інноваційної діяльності в органах влади в Україні дасть змогу не тільки здійснювати координацію та підтримку їх інноваційної діяльності, але й впорядковувати їх управлінську діяльність, раціонально використовувати соціально-економічний потенціал території держави і, як наслідок, створювати сприятливе інноваційне середовище у країні.

Ґрунтуючись на запропонованих вище напрямках забезпечення дієвої інноваційної діяльності органами публічної влади, автор на рис. 1 (розробка автора) між процесом забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів влади та процесом досягнення стійкого розвитку національної

економіки визначив зв'язок, який ґрунтується на здійсненні результативного публічного управління та адміністрування (дієві інноваційні процеси в системі публічного управління й адміністрування забезпечують досягнення стійкого розвитку національної економіки).

Висновки з проведеного дослідження.

У роботі доведено, що підвищення ефективності та результативності публічного управління й адміністрування, посилення відповідальності органів публічної влади за надання якісних послуг населенню стають все більш взаємопов'язаними з розвитком їх інноваційної діяльності, що зумовлює використання широкого спектру інноваційних методів, технологій та інструментів управління. Отже, саме інноваційна діяльність визначає розвиток органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування (особливо важливими інновації є для розвитку об'єднаних територіальних громад).

Важливим аспектом при цьому є те, що результативність публічного управління й адміністрування досягається лише за умови систематичного та неперервного впровадження інноваційних розробок, а не їх поодиноких проявів.

На основі проведеної порівняльної статистики щодо рейтингу України в інноваційній сфері серед інших країн світу протягом останніх років виявлено, що стан інноваційного розвитку органів публічної влади характеризується обмеженістю розвитку та поширення інновацій, а ефективність уряду та якість надання урядових онлайн-послуг є дуже низькими, що стримує розвиток національної економіки. У зв'язку з цим у роботі запропоновано основні напрями забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів публічної влади, що дасть змогу прискорити темпи розвитку національної економіки й досягти високого суспільного розвитку в країні. Авторський підхід до забезпечення дієвості інноваційної діяльності органами публічної влади, на відміну від наявного, акцентує увагу на реалізації інноваційної кадрової політики, яка дасть змогу сформувати необхідні громадянські компетентності у публічних службовців і зменшити опір інноваціям на основі прискорення їх готовності до цих інновацій; використанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що прискорить перехід до повноцінного «електронного уряду» й підвищить рівень професійної мобільності службовців під час інноваційної діяльності; запровадженні управлінських інновацій органами влади (брендинг території тощо), що підвищить спроможність територіальних громад і зменшить дефіцит місцевих бюджетів; активізації проєктної діяльності органів влади шляхом розроблення та реалізації інноваційних проєктів із залученням коштів міжнародних фондів, що дасть змогу не тільки вирішити нагальні проблеми розвитку територій України,

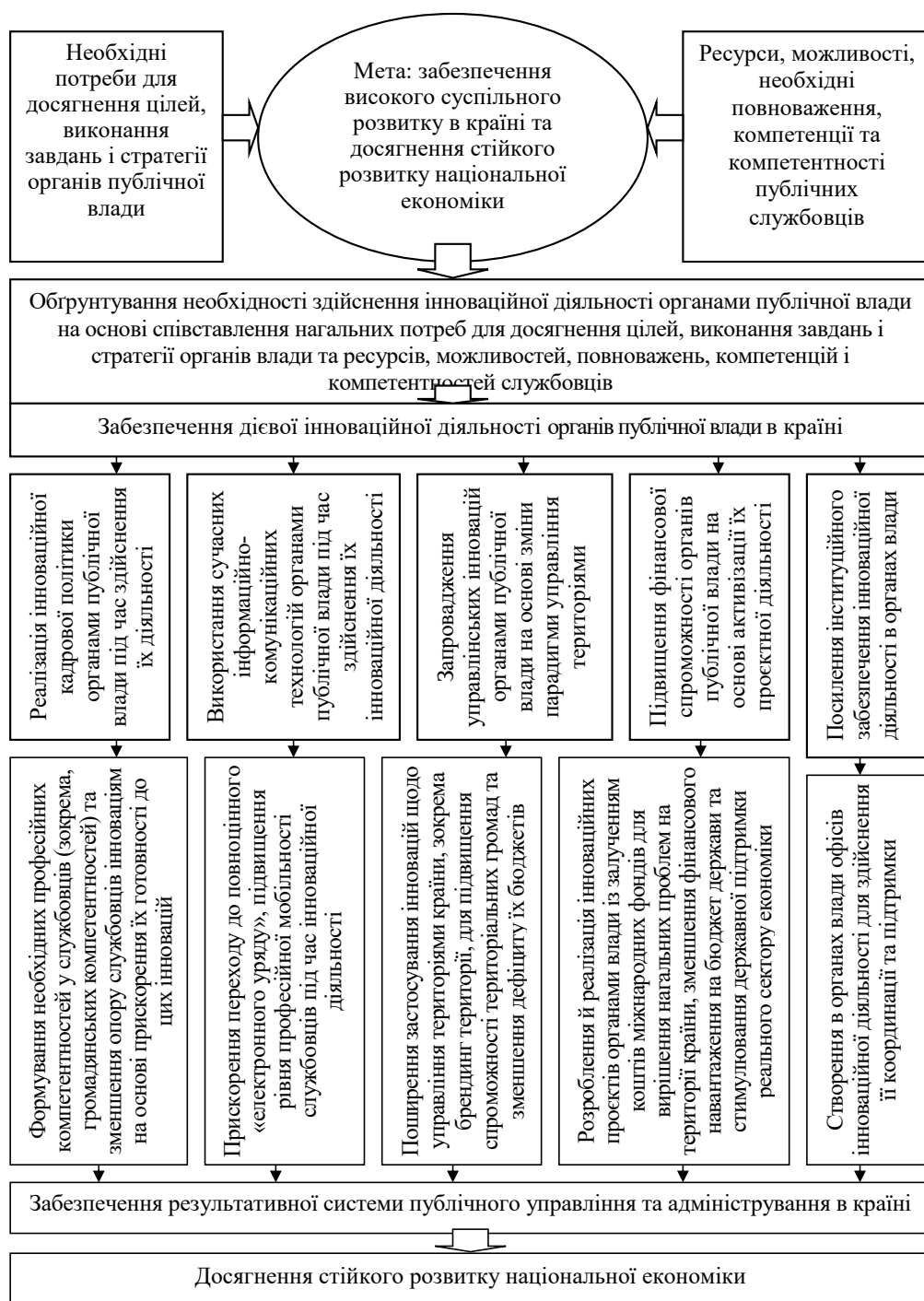

Рис. 1. Зв'язок між процесом забезпечення дієвої інноваційної діяльності органів влади й процесом досягнення стійкого розвитку національної економіки

але й зменшити фінансове навантаження на державний бюджет країни і стимулювати державну підтримку реального сектору економіки; посиленні інституційного забезпечення інноваційної діяльності в органах влади на основі створення офісу інноваційної діяльності, що підвищить ефективність процесу координації та підтримки цієї діяльності й створить сприятливе інноваційне середовище в Україні.

У роботі автором встановлено зв'язок між процесом забезпечення дієвої інноваційної діяльності органами влади та процесом досягнення стійкого розвитку національної економіки. Причому цей зв'язок ґрунтується на здійсненні результативного публічного управління й адміністрування (підвищення інноваційності системи публічного управління й адміністрування забезпечить досягнення стійкого розвитку національної економіки).

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Дегтярєва І. Зарубіжний досвід інституційної підтримки інновацій державного і муніципального управління. *Інституційне забезпечення кадрової політики у державному управлінні: становлення та розвиток* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю (Київ, 29 травня 2015 року). Київ : НАДУ, 2015. С. 8–10.
2. Карпова Ю. Інновації, інтелект, образование : монографія. Москва : МГАУ, 1998. 305 с.
3. Никифоров А. Інноваційна діяльність: теорія і практика державного управління : монографія. Київ : КНЕУ, 2010. 420 с.
4. Петришина М. Загальні засади запровадження інноваційної моделі розвитку української держави: муніципальний аспект. *Право та інновації*. 2013. № 4. С. 15–26 URL: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2014/01/Petryshyna.pdf> (дата звернення: 08.04.2020).
5. Пригожин А. Нововведення: стимулы и препятствия : монографія. Москва : Политиздат, 1989. 271 с.
6. Роджерс Е.М. Дифузія інновацій / пер. з англ. В. Старка. Київ : Києво-Могилянська академія, 2009. 591 с.
7. Управління стратегічним розвитком об'єднаних територіальних громад: інноваційні підходи та інструменти : монографія / С.М. Серьогін, Ю.П. Шаров, Є.І. Бородин, Н.Т. Гончарук та ін. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2016. 276 с.
8. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5. 2015 / Президент України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (дата звернення: 08.04.2020).
9. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019> (дата звернення: 10.04.2020).
10. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року № 333-р / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014> (дата звернення: 10.04.2020).
11. Про схвалення Стратегії реформування державного управління України на період до 2021 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016> (дата звернення: 10.04.2020).
12. Про державну службу : Закон України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 10.04.2020).
13. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 10 червня 2018 року № 2189-VIII (із доповненнями та змінами) / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97> (дата звернення: 10.04.2020).
14. Global Innovation Index (2019). URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2019.pdf (дата звернення: 25.04.2020).
15. Інноваційний індекс Bloomberg 2019 / Державна інноваційна фінансово-кредитна установа. URL: <https://www.sfii.gov.ua/bloomberg-2020> (дата звернення: 25.04.2020).
16. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 40-IV / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення: 25.04.2020).
17. Гавкалова Н., Шумська Г., Мельник В. та ін. Публічне управління та адміністрування у забезпеченні регіонального розвитку : монографія. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019. 390 с.
18. Шумська Г. Концептуальні засади здійснення інноваційної діяльності органами публічної влади як основи соціально-економічного розвитку України. *Економіка та суспільство*. 2018. Вип. 18. С. 432–442.

REFERENCES:

1. Dehtiarova I. (2015) Zarubizhnyi dosvid instytutsiinoi pidtrymky innovatsii derzhavnoho i munitsypalnoho upravlinnia [Foreign experience of institutional support of innovations of state and municipal administration]. *Instytutsiine zabezpechennia kadrovoi polityky u derzhavnomu upravlinni: stanovlennia ta rozvytok* : materialy Vseukr. nauk.-prakt. konf. za mizhnar. uchastiu (Ukraine, Kyiv, 29 May, 2015). Kyiv : NADU, 2015, pp. 8–10.
2. Karpova Yu. (1998) Innovatsii, intellekt, obrazovanie [Innovations, intellect, education] : monogr. Moscow : MGAI (in Russian).
3. Nykyforov A. (2010) Innovatsiina diialnist: teoriia i praktyka derzhavnoho upravlinnia [Innovative activity: theory and practice of state administration]: monohrafiia. Kyiv : KNEU.
4. Petryshyna M. (2013) Zahalni zasady zaprovadzhennia innovatsiinoi modeli rozvytku ukrainskoi derzhavy: munitsypalni aspekt [General principles of input of innovative model of development of the Ukrainian state: municipal aspect]. *Law and innovations*. 2013. № 4, pp. 15–26. Available at: <http://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2014/01/Petryshyna.pdf> (accessed: 08 April 2020).
5. Prigozhin A. (1989) *Novovvedeniya: stimuly i prepyatstviya* [Innovations: stimuli and obstacles] : monografiya. Moscow : Politizdat, 1989. 271 p. (in Russian).
6. Rodzhers E.M. (2009) *Dyfuziia innovatsii* [Diffusion of innovations] / per. V. Starka. Kyiv : Kyievo-Mohylianska akademiia.
7. Upravlinnja strategichnym rozvytkom ob'jednanykh terytorialnykh ghromad: innovacijni pidkhody ta instrumenty [Managing Strategic Development of United Territorial Communities: Innovative Approaches and Tools] : monohrafiya / S. Serjoghin, Ju. Sharov, Je. Borodin, N. Ghoncharuk [ta in.]. Dnipro : DRIDU NADU.
8. Pro Stratehiu staloho rozvytku "Ukraina – 2020" [About Strategy of steady development "Ukraine – 2020"] : Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 12.01.2015 roku № 5. 2015 / Prezydent Ukrainy. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (accessed: 08 April 2020).
9. Pro skhvalennja Strategiji rozvytku sfery innovacijnoji diialnosti na period do 2030 roku [On approval of the Strategy for development of the sphere of innovative activity for the period till 2030] : Rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrajinu vid 10 lypnja 2019

roku № 526-r / Kabinet Ministriv Ukrajinu. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019> (accessed: 10 April 2020).

10. Pro skhvalennja Konceptiji reformuvannja miscevoغو samovrjaduvannja ta terytorialnoji orghanizaciji vlady v Ukrajinu [On approval of the Concept of reforming local self-government and territorial organization of government in Ukraine] : Rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrajinu vid 1 kvitnja 2014 roku № 333-r / Kabinet Ministriv Ukrajinu. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014> (accessed: 10 April 2020).

11. Pro skhvalennja Strateghiji reformuvannja derzhavnogho upravlinnja Ukrajinu na period do 2021 roku [On approval of the Strategy of reforming the public administration of Ukraine for the period up to 2021] : Rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrajinu vid 24 chervnja 2016 roku № 474 / Kabinet Ministriv Ukrajinu. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016> (accessed: 10 April 2020).

12. Pro derzhavnu sluzhbu [About the civil service] : Zakon Ukrajinu vid 10 ghrudnja 2015 roku № 889-VIII / Verkhovna Rada Ukrajinu. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (accessed: 10 April 2020).

13. Pro misceve samovrjaduvannja v Ukrajinu [About local self-government in Ukraine] : Zakon Ukrajinu vid

10.06.2018 roku № 2189-VIII (iz dopovnennjami ta zminamy) / Verkhovna Rada Ukrajinu. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97> (accessed: 10 April 2020).

14. Global Innovation Index (2019). Available at: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2019.pdf (accessed: 25 April 2020).

15. Innovacijnyj indeks Bloomberg [Innovation Index] (2019) / Derzhavna innovacijna finansovo-kredytna ustanova. Available at: <https://www.sfii.gov.ua/bloomberg-2020> (accessed: 25 April 2020).

16. Pro innovatsiynu diialnist [About innovative activity] : Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 № 40-IV / Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (accessed: 25 April 2020).

17. Publichne upravlinnja ta administruvannja u zabezpechenni rehionalnogho rozvytku : monoghrafija [Public administration in regional development] / N. Gavkalova, G. Shumska, V. Melnyk ta in. Kharkiv : KhNEU im. S. Kuznecja.

18. Shumska G. (2018) Konceptualjni zasady zdijsnennja innovacijnoji dijalnosti orghanamy publichnoji vlady jak osnovy socialjno-ekonomichnogho rozvytku Ukrajinu [Conceptual principles of innovation activity of public authorities as a basis of socio-economic development of Ukraine]. *Ekonomika ta suspiljstvo*. Vyp. 18. 2018, pp. 432–442.